

РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ М.В. СІДАКА „ФІНАНСОВО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ БАНКІВСЬКИХ ВІДНОСИН В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ ТА КРАЇНАХ СХІДНОЇ ЄВРОПИ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ”

Патакіова М.,

*кандидат юридичних наук, професор,
проректор Університету імені Я.А.Коменського в м. Братислава
(Словацька Республіка)*

Банківська система займає в кожній державі особливе місце. Україні, як і всім іншим постсоціалістичним державам, важко переходити до докорінної зміни економічного укладу, які зробили державну політику в цій сфері активною, що викликала необхідність зміни системи органів, які почали бути об'єктивно необхідними для нової держави. У цих умовах розвитку економіки України зросла роль фінансового і банківського законодавства, покликаного забезпечувати адекватне сучасним умовам правове регулювання фінансових і банківських відносин в інтересах держави.

З моменту проголошення незалежності Україна заклала фундамент чинної банківської системи, однак вона характеризувалася постійним оновленням нормативно-правової бази її діяльності. Подальший розвиток банківського законодавства вимагає внесення змін і доповнень, розробки і прийняття нових законодавчих і нормативно-правових актів.

Удосконалення банківського законодавства є важливою складовою будь-якої перебудови в державі, оскільки політико-економічні рішення, які приймає держава в галузі економіки, повинні бути належним чином законодавчо оформлені. Концептуально спрямування розвитку банківської системи повинно належати юридичній науці, яка зможе вирішити завдання, що на неї покладає держава, тільки за умов розробки власних категорій та принципів.

Особливої актуальності для ЄС та країн Європи, на даному етапі їх соціально-економічного розвитку та подолання наслідків світової економічної та фінансової кризи, набувають засади правового регулювання банківських відносин, оскільки суб'єкти банківської системи виступають найважливішими елементами кредитної та соціально-економічної системи держави. З української сторони ще недостатньо докладено зусиль у євроінтеграційному напрямку, складним завданням залишається інтеграція банківської системи та банківського сектора України в єдиний європейський простір.

Досить сміливим та у той же час виваженим кроком у цьому напрямі є монографія під авторством Сідака М.В. «Фінансово-правове регулювання банківських відносин в Європейському Союзі та країнах Східної Європи: порівняльний аналіз» в якій автор досліджує правове регулювання банківських відносин в Європейському Союзі, державах-членах ЄС та країнах Східної Європи (України та Російської Федерації).

Зазначена проблема привертала й привертає увагу як вітчизняних, так і зарубіжних правників. Фундамен-

тальними дослідженнями проблематики є праці Єрпильова Н.Ю., Орлюк О.П., МакНайт Е., Латковської Т.А., Посена А., Тосунян Г.А., та інші.

Праці вітчизняних та зарубіжних вчених мають велике теоретичне та практичне значення. Однак доводиться констатувати, що незважаючи на постійно зростаючий інтерес до проблем правового регулювання банківських відносин окремі її аспекти залишаються недослідженими. У вітчизняній та світовій міжнародно-правовій доктрині зберігається дефініційна невизначеність низки принципів правових понять банківського права; відсутні дослідження правового статусу та функціонування державного банку; дослідження актуальних проблем не торкнулися багатьох важливих аспектів призначення центрального банку – розвитку та функціонування банківської системи України та зміцнення її правових основ.

Монографічне дослідження Сідака М.В. присвячене важливій темі, яка досі залишається маловивченою. І хоча окремі її аспекти вже одержали певне висвітлення в науковій літературі, проблема правового регулювання банківських відносин в Європейському Союзі та країнах Східної Європи ще не одержала наукового вирішення. Дотепер немає жодного монографічного дослідження у вітчизняній правовій науці, присвяченого проблемі правового регулювання банківських відносин в Європейському Союзі та країнах Східної Європи. Монографія Сідака М.В. дала змогу ці прогалини істотно заповнити.

Таким чином, новизна предмету дослідження і його недостатня розробленість обумовлюють актуальність і значущість монографічного дослідження.

Зміст монографії, перелік використаних джерел, введення в науковий обіг раніше не досліджених джерел, висновки монографічного дослідження підтверджують ґрунтовність праці, яка збагачує українську правничу науку.

Метою монографії є не лише узагальнення й модернізація традиційних і новітніх уявлень про правове регулювання банківських відносин загалом і банківські відносини зокрема, але й вирішення проблеми пошуку оптимальної методології дослідження сучасних банківських відносин та її системи й пошук шляхів розвитку й вдосконалення відповідної джерельної бази.

Архітектоніка монографії дозволяє автору комплексно та системно розкрити різні аспекти обраної актуальної теми та досягти поставлену мету. Так, структурно дослідження складається з вступу, п'яти розділів,